

SABIMA
Samarbeidsrådet for biologisk mangfold

P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo

WWF-Norge
P.b. 6784 St.Olavs plass
0130 Oslo

Norges Naturvernforbund
P.b. 342 Sentrum
0101 Oslo

Fiskeriminister Helga Pedersen
Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

09. november 2006

Innspill til Stortingsmeldingen om forvaltning av kongekrabbe

Det er positivt at Fiskeri- og kystdepartementet har igangsatt en egen Stortingsmelding om norsk forvaltning av kongekrabbe. Det er også gledelig at det ikke lenger er felles forvaltning av kongekrabbe med Russland. Våre organisasjoner håper dette betyr at Norge nå kan igangsette en nedfisking av kongekrabbebestanden. Organisasjonene er derfor svært bekymret over at kvoten på 300.000 dyr videreføres for 2007, da en så liten kvote vil bidra til fortsatt økning av bestanden.

Kongekrabben er en introdusert art i norske farvann, og introduserte marine arter regnes som en av de aller største truslene mot havmiljøet. Norge har internasjonale forpliktelser om forvaltning av introduserte arter og bevaring av det biologiske mangfoldet. Konvensjonen om biologisk mangfold (CBD) artikkel 8h sier at partene til konvensjonen "så langt det er mulig og hensiktsmessig skal: hindre innføring av, kontrollere, eller utrydde fremmede arter som truer økosystemet, habitat eller arter". Kongekrabben skal derfor ikke forvaltes som en ressurs, med sikte på bærekraftige uttak, men som en potensielt svært skadelig introdusert art og dermed systematisk kontrolleres og om mulig utryddes. Sted og tid for introduksjon er ikke relevant i forhold til kongekrabben og CBD.

Kongekrabbebestanden øker og sprer seg til stadig nye områder og fjordsystemer. Havforskningsinstituttet estimerer at bestanden i Norge har økt med 896 000 individer fra i fjor. Det er fremdeles uvisst hvor langt vest- og sørover krabben vil spre seg langs norskekysten. Den har allerede nådd Tromsø-området, og enkeltksemlarer er tatt så langt sørvest som Lofoten og så langt til havs som 100 nautiske mil nord for Nordkapp. Kongekrabbelarvene lever 2-3 måneder i de frie vannmassene og kan bli transportert over store avstander med havstrømmene, og det er derfor ikke urimelig å anta at kongekrabben kan spre seg til Svalbard på sikt.

Kunnskap om artens langsiktige økologiske og økonomiske konsekvenser er tilnærmet ikke-eksisterende. Det krever betydelige ressurser over lang tid for å påvise disse effektene, og man vil trolig ikke vite det fullstendige omfanget før om flere tiår - og da kan det være for sent å iverksette tiltak. Foreløpige resultater fra forskere ved HI og NFH har påvist at krabben trekker inn i gyteområder og spiser både rognkjeks- og loddeegg, noe som på sikt kan få store konsekvenser for rekrutteringen. Man vet også at kongekrabben endrer strukturen i bunnfaunaen. Det må derfor umiddelbart igangsettes tiltak for å forhindre videre spredning og for å redusere populasjonen der den har etablert seg.

Avtalen om en felles forvaltning av kongekrabbebestanden øst for 26-graden er opphevet, og Norge har nå det hele og fulle ansvar for hva som blir gjort med hensyn til kongekrabbe i norske farvann. Dette gir Norge muligheter, og ansvar, til å iverksette nødvendige tiltak uten å måtte avtale dette med Russland. Dette er positivt og vi ber fiskeriministeren gripe denne muligheten og følge opp dette med nødvendige ressurser og engasjement.

Organisasjonene oppfordrer derfor Fiskeriministeren til å:

1. **Følge FN-konvensjonen om biologisk mangfold.**
2. **Igangsette et strategisk nedfiskingsprogram for kongekrabbe.** De fiskere som i dag er berørt av kongekrabben bør få en deltakelse og forutsigbarhet med hensyn på nedfiskingen, slik at overgangen til tradisjonelt fiske går lettere. Et strategisk nedfiskingsprogram bør:
  - Oppheve kvotebegrensninger på kongekrabbe
  - Oppheve minstemålet
  - Fjerne forbudet mot å fiske hunnkrabber
  - Opprette et belønningssystem for fangst på kongekrabbe. Det er trolig ikke tilstrekkelig med fritt fiske for å begrense spredningen ytterligere. Det bør derfor innføres en form for belønningssystem eller kompensasjonsordning som stimulerer til økt uttak av kongekrabben. Dette kan gjøres for eksempel ved direkte tilskudd til prisen pr. kilo krabbe levert.
3. **Øke forskningsinnsatsen** tilknyttet kongekrabbe for å evaluere de økologiske effektene.

Med vennlig hilsen

Rune Aandera
Daglig leder SABIMA

Rasmus Hansson
Generalsekretær WWF

Tore Killingland
Generalsekretær Norges Naturvernforbund